

Uddrag fra ..

Anton Gaardboe: De sidste Natmandsfolk i Vendsyssel

Johanne Cecilie Frederiksdatter var født i Hjertensgård i Allerup i Hellevad sogn 1822 og døbt i kirken sammesteds s. å. Hun havde blandt andre steder tjent på Kølskegård og i Karup skole. Mens hun tjente på det sidste sted hørte en gammel endnu levende mand hende synge en vise, som hendes kæreste, der da var i tugthuset, havde lavet om hende. Den gamle mand sang de to nedenfor anførte vers, som han endnu kunne huske, og som måske er begyndelsen og slutningen af visen:

*En Tønde Guld og Penge
kan ikke løse Dig fra mig;
et hele Kongerige
er ikke nok for Dig.*

*Saa højt staar Du udi mit Sind,
og jeg i dit igen;
naar vi hinanden elsker,
saa har vi Herrens Løn!*

*Et vers jeg nu vil skrive,
vi er to unge mennesker,
min kærestes navn tillige
jeg nu opgiver her:
J. C. F. D. udgør det,
C. P. og S. gør mit,
jeg kan ej længer skrive,
for visen er forbi.*

Hun indsattes til tvangsundervisning og konfirmation i tugt- og forbedringshuset i Viborg i henhold til kancelliets resolution af 7. april 1842, og ifølge højesteretsdom af 22. oktober 1847 blev hun straffet for 3 gange begået betleri og løsgængeri med 1 års arbejde sammesteds.¹⁾

Hun, der skal have haft en uægte født søn »Rakker Poul«, blev senere efter fleres udsagn gift og bosat i Hellevad sogn; hun var således, så vidt vides, det eneste af Rakker Frederiks børn, der i denne henseende indordnede sig under landets skik og brug. – Alle døtrene beskrives forøvrigt som smukke og ligesom faderen meget gode sangere, men meget hidsige og løvsagtige.